mitte önnistust. Ja emma ütles temmale: Tulgo se wanne minno peäle / mo poeg / kule agga mo sanna / ja minne / to mulle. Ja ta läks / ja wõttis ja wiis omma emma kätte. Ja kui roog walmis olli / siis wõttis Rebekka omma wannema poia Esawi kallid rided / ja panni neid Jakobi selga / ja nende kitse tallede nahhad panni tema kätte ümber / ja temma kaela ümber / kus ta sille olli. Ja kui Jakob se maggusa roa ja leib / ütles issa temma wasto: kes sa olled / mo pöi / ütles issa temma wasto: kes sa olled / mo poeg: ja Jakob ütles: minna ollen so esimenne poeg Esaw; ma ollen teinud nenda kui sa mo wasto olled räkinud; touse nüüd üles / istu ja sö mo metsa liñnust / et sinno hing mind önnistaks. Ja Isaak ütles: mo poeg / kus sa olled ni ussin oinud leidma? ja ta ütles: Jehowa sinno Jumal on sedda mo ette saatnud. Ja Isaak ütles Jakobi wasto: et tulle ligi! ja ta katsus käega / et temme käed ollid karrused nenda kui Esawi käed ja ütles: Se heäl on Jakobi heäl / agga need käed on Esawi käed; ning küssis: olled sinna sesamma mo poeg Esaw? ja ta ütles: Minna ollen. Siis söi ta sest roast ja jöi sest winast / mis Jakob temale olli tonud. Kui ta sai sönud / ütles Isaak temma wasto: Et tulle tenna / mo poeg / ja anna mul-

mulle sinud; ja kui ta sinud andis / tundis Isaak temma riette haiso ja önnistas tedda ja ütles: Wata minno poia hais on kui wälja hais / mis Jehowa on önnistanud. Jummal andko nüüd sulle taewa kastest ja Ma rammust ja paljo wilja ja wärsket wina. Rahwas peawad sind teenima ja paljo rahwast peawad so ette kummardama: olle issand omma wendade üle / ja so emma lapsed peawad so ette kummardama. Ärranetud olgo / kes sind ärranedwad / ja önnistud olgo / kes sind önnistawad. Kui Isaak sai Jakobit önnistanud / ja Jakob omma issa jurest olli otse wäljaläinud / siis tuli Esaw ja wiis omma issale ka maggusat roga ja pallus issa käest sedda önnistust. Isaak küssis warsi: kes sa olled? ta kostis: Minna olen so poeg / so esimenne laps Esaw. Ja Isaak wärrises üpris wägga sure wärrisemisega ja ütles: So wend on kawwalusega tulnud ja sinno önnistusse ärratõtnud / kül se jääb ka önnistud. Kui Esaw omma issa sannad kulis / hüssendas temma kibbeda kissendamisega / pallus sedda issa kolm puhko ühhe önnistusse pärrast ja ütles wiimaks: Mo issa / ons sul agga se ainus önnistus? önnista mind / ka mind / mo issa. Siis wottis Isaak tedda ka önnistada / agga se önnistus esi-

mes-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1734, lk. 16